

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Praze rozhodl soudkyní Lenkou Oulíkovou ve věci

žalobkyně: **M. S.**
bytem X
zastoupená advokátem JUDr. Janem Běleckým
sídlem Dukel. Hrdinů 59, 269 01 Rakovník

proti
žalované: **Česká správa sociálního zabezpečení**
sídlem Křížová 25, 225 08 Praha 5

o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 7. 10. 2024, čj. X,

takto:

- I. Rozhodnutí žalované ze dne 7. 10. 2024, čj. X, se ruší a věc se vrací žalované k dalšímu řízení.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Ustanovenému advokátu žalobkyně JUDr. Janu Běleckému se přiznává odměna za zastupování a náhrada hotových výdajů ve výši 23 654,76 Kč, která mu bude vyplacena z účtu Krajského soudu v Praze do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku

Odůvodnění:

Vymezení věci

1. Žalobou podle § 65 a násl. zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“) se žalobkyně domáhá zrušení rozhodnutí žalované ze dne 7. 10. 2024, čj. X (dále též „napadené rozhodnutí“), kterým žalovaná změnila své rozhodnutí ze dne 16. 5. 2024, čj. X (dále jen „prvostupňové rozhodnutí“), tak, že žalobkyni snížila od 22. 11. 2024 invalidní důchod pro invaliditu třetího stupně na invalidní důchod pro invaliditu prvního stupně.

Žaloba

2. Žalobkyně nesouhlasila s posouzením svého zdravotního stavu posudkovým lékařem Institutu posuzování zdravotního stavu (dále jen „IPZS“), z něhož vyšlo napadené rozhodnutí. Posudkový lékař IPZS hodnotil její zdravotní postižení dle kapitoly VI položky 4b přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb., kterou se stanoví procentní míry poklesu pracovní schopnosti a náležitosti posudku o invaliditě a upravuje posuzování pracovní schopnosti pro účely invalidity (dále jen „vyhláška o posuzování invalidity“). Žalobkyně se domnívá, že jelikož kromě epilepsie trpí též úzkostně-depresivní duševní poruchou, mělo být její zdravotní postižení správně hodnoceno dle kapitoly VI položky 4c přílohy k vyhlášce o posuzování invalidity, u níž je stanoven pokles pracovní schopnosti v rozmezí 50 až 60 procent. Posudkový lékař IPZS neodůvodnil, proč i přes existenci další duševní poruchy v rozporu se zněním vyhlášky o posuzování invalidity zdravotní postižení podřadil pod položku 4b přílohy k vyhlášce o posuzování invalidity. Žalovaný chybný závěr nekriticky převzal, a dospěl tak k nesprávnému závěru, že žalobkyně je invalidní v prvním stupni. Napadené rozhodnutí je tudíž nezákonné.

Vyjádření žalované

3. Žalovaná uvedla, že při svém posouzení vycházela z posudku lékaře IPZS vypracovaného pro účely řízení o námitkách, který dle jejího názoru splňoval požadavek úplnosti, celistvosti, přesvědčivosti a vypořádal se se všemi rozhodnými skutečnostmi. S ohledem na námitky žalobkyně navrhla provést důkaz posudkem posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí (dále jen „posudková komise“) ve smyslu § 4 odst. 2 zákona č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o organizaci a provádění sociálního zabezpečení“).

Podstatný obsah správního spisu

4. Z obsahu správního spisu vyplývá, že žalovaná rozhodnutím ze dne 3. 8. 2018 žalobkyni od 12. 4. 2018 zvýšila invalidní důchod pro invaliditu druhého stupně na invalidní důchod třetího stupně, neboť podle posudku posudkového lékaře Okresní správy sociálního zabezpečení Rakovník ze dne 11. 7. 2018 činil pokles pracovní schopnosti žalobkyně z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu 70 %. Posudkový lékař určil rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobkyně paranoidní poruchu až charakteru psychózy s panickými atakami a nočními děsy spolu s epilepsií, dlouhodobě částečně kompenzovanou, kterou hodnotil dle kapitoly V položky 3d přílohy k vyhlášce o posuzování invalidity. Míru poklesu pracovní schopnosti stanovil na horní hranici rozmezí pro příslušnou položku, kterou vzhledem k dalšímu postižení navýšil o 10 procentních bodů. Obdobně byl zdravotní stav žalobkyně hodnocen též v posudku ze dne 15. 4. 2021.

Shodu s prvopisem potvrzuje: A. Ř.

5. Posudková lékařka IPZS v posudku ze dne 17. 4. 2024 dospěla k závěru, že pracovní schopnost žalobkyně z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu poklesla o 50 %. Rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobkyně určila postižení nervového systému, nekompenzovanou epilepsii s více než 12 nejednoznačnými záchvaty do roka, kterou hodnotila dle kapitoly VI položky 4c přílohy k vyhlášce o posuzování invalidity. Uvedla, že vzhledem k absenci závažného neuropsychického deficitu a podstatného omezení denních aktivit z důvodu epilepsie hodnotila míru poklesu pracovní schopnosti na spodní hranici rozpětí pro tuto položku. Den změny stupně invalidity stanovila dnem jednání. Na základě tohoto posudku žalovaná prvostupňovým rozhodnutím od 22. 6. 2024 snížila výši invalidního důchodu pro invaliditu třetího stupně na invalidní důchod pro invaliditu druhého stupně.
6. Proti prvostupňovému rozhodnutí žalobkyně podala námitky, v nichž vyjádřila nesouhlas s posouzením zdravotního stavu.
7. Posudkový lékař IPZS dospěl v posudku ze dne 16. 8. 2024 k závěru, že procentní míra poklesu pracovní schopnosti žalobkyně činila 40 %. Rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu určil epilepsii fokální autonomní či kognitivní s ojedinělou generalizací, frekvencí záchvatů přibližně jednou měsíčně, pravděpodobně v kombinaci s psychogenními neepileptickými záchvaty. Uvedl, že psychiatrické onemocnění je na zavedené terapii kompenzované na úrovni nejvýše lehké poruchy. Rozhodující příčinu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu hodnotil podle kapitoly VI položky 4b přílohy k vyhlášce o posuzování invalidity. S přihlédnutím k postižení psychiky stanovil míru poklesu pracovní schopnosti na horní hranici rozmezí pro danou položku. Konstatoval, že doložené zdravotní nálezy neodpovídají položce 4c kapitoly VI přílohy k vyhlášce o posuzování invalidity. Posouzení v roce 2018 a 2021 považoval za nadhodnocené.
8. Na základě závěrů posudkového lékaře IPZS v námitkovém řízení žalovaná vydala napadené rozhodnutí.

Ústní jednání

9. Při jednání, které se konalo u Krajského soudu v Praze dne 13. 10. 2025, žalobkyně setrvala na svém procesním stanovisku. Žalovaná uvedla, že ponechává rozhodnutí na úvaze soudu.
10. Soud provedl jako důkaz posudek posudkové komise ze dne 4. 9. 2025. Žalobkyně se s jeho závěry ztotožnila, žalovaná se k posudku nevyjádřila, další důkazy navržené nebyly. Soud dodává, že neprovedl žalobkyní v žalobě označený důkaz napadeným rozhodnutím a posudkem IPZS, neboť jsou součástí správního spisu, jehož obsah není předmětem dokazování (srov. např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 29. 1. 2009, čj. 9 Afs 8/2008-117).

Posouzení věci soudem

11. Soud ověřil, že žaloba byla podána včas, osobou k tomu oprávněnou, po vyčerpání řádných opravných prostředků a splňuje všechny formální požadavky na ni kladené. Poté přezkoumal napadené rozhodnutí, jakož i řízení, které jeho vydání předcházelo, v mezích uplatněných žalobních bodů vycházejí ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování žalované (§ 75 odst. 1 a 2 s. ř. s.).

12. Podle § 39 odst. 1 zákona o důchodovém pojištění *pojištěnec je invalidní, jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nastal pokles jeho pracovní schopnosti nejméně o 35 %*.
13. Podle § 39 odst. 2 písm. c) zákona o důchodovém pojištění, *jestliže pracovní schopnost pojištěnce poklesla nejméně o 70 %, jedná se o invaliditu třetího stupně*.
14. Nárok na invalidní důchod je podmíněn zdravotním stavem pojištěnce, a rozhodnutí je proto závislé na odborném lékařském posouzení. Posouzení míry poklesu pracovní schopnosti je otázkou odbornou a soud si o ní nemůže učinit úsudek sám.
15. Podle § 4 odst. 2 zákona o organizaci a provádění sociálního zabezpečení zdravotní stav a pracovní schopnost občanů pro účely přezkumného řízení soudního ve věcech důchodového pojištění posuzují posudkové komise jako orgány Ministerstva práce a sociálních věcí. Tento posudek soud hodnotí podle zásad upravených v § 77 odst. 2 s. ř. s. Posudek, který splňuje požadavek úplnosti a přesvědčivosti a který se vypořádává se všemi rozhodujícími skutečnostmi, bývá zpravidla rozhodujícím důkazem pro posouzení zákonnosti přezkoumávaného rozhodnutí (srov. např. rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 25. 9. 2003, čj. 4 Ads 13/2003-54, č. 511/2005 Sb. NSS, či ze dne 15. 5. 2013, čj. 6 Ads 11/2013-20).
16. Požadavek (test) úplnosti a přesvědčivosti posudku spočívá v tom, že se posudková komise musí vypořádat se všemi rozhodujícími skutečnostmi, především s těmi, které posuzovaný namítal, a musí posudkové závěry náležitě odůvodnit (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 2. 4. 2015, čj. 9 Ads 253/2014-52). Z posudku musí být zřejmé, že zdravotní stav byl komplexně posouzen na základě úplné zdravotnické dokumentace s přihlédnutím ke všem tvrzeným obtížím, aby nevznikly pochybnosti o úplnosti a správnosti klinické diagnózy. V posudku musí být uvedeno, zda zjištěný zdravotní stav zakládá dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav, a pokud ano, které zdravotní postižení bylo vzato za jeho rozhodující příčinu v případě, že příčinou je více zdravotních potíží (§ 2 odst. 3 vyhlášky o posuzování invalidity), přičemž jednotlivé hodnoty procentní míry poklesu pracovní schopnosti stanovené pro jednotlivá zdravotní postižení se nesčítají, ale procentní míra poklesu pracovní schopnosti se stanoví podle tohoto zdravotního postižení se zřetelem k závažnosti vlivu ostatních zdravotních postižení na pokles pracovní schopnosti pojištěnce. Za rozhodující příčinu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu se považuje zdravotní postižení, které má nejvýznamnější dopad na pokles pracovní schopnosti pojištěnce. Procentní míru poklesu pracovní schopnosti posudková komise hodnotí podle charakteru zdravotního postižení na základě vyhlášky o posuzování invalidity, přičemž zdravotní postižení pořadí podle jeho druhu a intenzity pod příslušnou kapitolu, oddíl a položku přílohy k vyhlášce o posuzování invalidity a současně odůvodní stanovenou míru poklesu pracovní schopnosti v rámci zde stanoveného rozpětí, včetně případného navýšení podle § 3 vyhlášky o posuzování invalidity.
17. Vzhledem k tomu, že žalobkyně zpochybnila správnost posouzení zdravotního stavu posudkovým lékařem IPZS, z něhož vycházelo napadené rozhodnutí, soud si vyžádal posudek posudkové komise, který provedl k důkazu.
18. Posudková komise v posudku dospěla k závěru, že žalobkyně byla k datu vydání napadeného rozhodnutí invalidní v třetím stupni podle § 39 odst. 1 a odst. 2 písm. c) zákona o důchodovém pojištění. Šlo o pokles pracovní schopnosti z důvodu dlouhodobě

nepříznivého zdravotního stavu nejméně o 70 %. Tento stav trval bez přerušení. Platnost posudku stanovila posudková komise do 30. 9. 2028.

19. Posudek posudkové komise dle názoru soudu splňuje požadavek úplnosti a přesvědčivosti. Posudková komise v posudku ze dne 4. 9. 2025 vyšla z veškeré zdravotnické dokumentace žalobkyně a rovněž z vlastního vyšetření žalobkyně při jednání posudkové komise odbornou lékařkou v oboru neurologie, přičemž vyžádaná psychiatrická dokumentace byla posouzena též odbornou přísedící lékařkou z oboru psychiatrie. Na základě dostupných lékařských nálezů, vlastního vyšetření žalobkyně a též konzultace s odbornou lékařkou z oboru psychiatrie posudková komise shrnula zdravotní obtíže žalobkyně. Uvedla, že žalobkyně od 18 let trpí epilepsií. Dále se u ní rozvinul úzkostně depresivní syndrom, posttraumatická stresová porucha a sociální fobie. V diagnostickém souhrnu jsou dále popsány tenzní bolesti hlavy (*cefalea*), chronický vertebrogenní algický syndrom s poruchou zakřivení páteře a degenerativními změnami, artróza ramenních kloubů, počínající koxartróza, dysplazie kyčelní, počínající artróza drobných ručních kloubů, stav po artrokopii s kapsulotomií prvního ramene a stav po operaci III. a IV. prstu obou rukou.
20. Posudková komise odůvodnila, proč jako rozhodující příčinu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobkyně určila epilepsii, kterou hodnotila podle kapitoly VI (*postižení nervové soustavy*) položky 4c (*forma nekompenzovaná, záchvaty jsou častější než jednou do měsíce, zpravidla více než 12 záchvatů do roka, závažný neuropsychický deficit, přítomnost organického poškození mozku a organických duševních poruch různé etiologie, některé denní aktivity podstatně omezeny*) přílohy k vyhlášce o posuzování invalidity. Posudková komise vyložila, že epilepsie byla u žalobkyně opakovaně potvrzena EEG vyšetřením, přičemž i na trojkombinaci antiepileptik je epilepsie nekompenzovaná, s generalizovanými záchvaty s poruchou vědomí a pádem několikrát měsíčně. Žalobkyně trpí úzkostně depresivním syndromem s panickými atakami a epileptickými záchvaty, s nedobrou kompenzací na kombinované léčbě antiepileptiky a psychofarmaky při sníženém intelektu na rozmezí subnormy a lehké mentální retardace. Na základě psychiatrické dokumentace posouzené přísedící odbornou lékařkou bylo dle posudkové komise doloženo, že u žalobkyně jde o organicky podmíněnou duševní poruchu. Psychické potíže u žalobkyně dlouhodobě přetrvávají navzdory medikaci antidepresivy, přičemž na jejich trvání se podílí neuspokojivě kompenzovaná epilepsie. Některé denní aktivity byly u žalobkyně podstatně omezeny. Posudková komise při posouzení pracovní schopnosti žalobkyně přihlédla též k dosaženému vzdělání (praktická rodinná škola, obor pomocná kuchařka) a předchozím pracovním zkušenostem (práce jako pomocná kuchařka do roku 2000, od roku 2005 na úřadu práce). Míra poklesu pracovní schopnosti pro položku 4c kapitoly VI přílohy k vyhlášce o posuzování invalidity je stanovena v rozpětí 50 až 60 %. Posudková komise zdůvodnila, že s ohledem na vliv dalších zdravotních postižení stanovila míru poklesu na horní hranici rozpětí, kterou s přihlédnutím k omezené možnosti pracovního uplatnění při dosaženém vzdělání a minimálních zkušenostech navýšila dle § 3 odst. 2 vyhlášky o posuzování invalidity o 10 procentních bodů. Posudková komise konstatovala, že žalobkyně by mohla vykonávat práci v podstatně menší intenzitě a rozsahu v chráněném pracovním prostředí, tedy za zcela mimořádných podmínek. Posudková komise tedy v návaznosti na odborné lékařské nálezy, vlastní vyšetření odbornou lékařkou z oboru neurologie a konzultace s odbornou lékařkou z oboru psychiatrie zhodnotila, že celkový pokles míry pracovní schopnosti u žalobkyně nadále dosahoval 70 %, u žalobkyně tak bez přerušení trvá invalidita třetího stupně.

Shodu s prvopisem potvrzuje: A. Ř.

21. Soud hodnotil úplnost a přesvědčivost posudku posudkové komise i ve vztahu k podkladům, z nichž vycházela žalovaná, tedy zejména posudku IPZS vyhotovenému pro účely řízení o námitkách. Posudek posudkové komise soud považuje za nejpersvědčivější a vycházející z nejuplněnějších podkladů. Posudková komise posoudila zdravotní stav žalobkyně komplexně na základě úplné zdravotnické dokumentace, její zdravotní stav přezkoumala též odbornou lékařkou z oboru neurologie při svém jednání a zjištění plynoucí z nálezů z psychiatrie hodnotila i na základě konzultace s přísedící odbornou lékařkou v oboru psychiatrie. Posudková komise se oproti posudku posudkového lékaře IPZS, z něhož vyšla žalovaná, blíže zabývala psychickými potížemi žalobkyně a řádně zdůvodnila, že nález odpovídal postižení dle položky 4c kapitoly VI přílohy k vyhlášce o posuzování invalidity (epilepsie s několika záchvaty měsíčně nebyla kompenzovaná, u žalobkyně byla přítomna organická duševní porucha a některé denní aktivity byly podstatně omezeny). Závěry posudkové komise logicky korespondují s popsány zjištěními. Účastníci řízení nevznikli proti posudku posudkové komise žádné námitky, jimiž by jeho závěry zpochybnili, a nenavrhli žádné doplnění dokazování, např. zadáním doplňujícího či revizního posudku. Soud připomíná, že řízení před správními soudy je ovládáno zásadou projednací, nikoli vyšetřovací (srov. např. rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 10. 2. 2010, čj. 1 As 100/2009-129, nebo ze dne 5. 3. 2015, čj. 7 As 279/2014-23). Skutkový stav je proto zjišťován v rozsahu účastníky tvrzeném a pomocí důkazů účastníky označených s tím, že každý z účastníků prokazuje ty skutečnosti, ze kterých pro sebe vyvozuje příznivé právní důsledky.
22. Soud tedy na základě provedeného dokazování dospěl k závěru, že žaloba je důvodná, neboť míra poklesu pracovní schopnosti žalobkyně činila 70 %, což odpovídá invaliditě třetího stupně podle § 39 odst. 2 písm. c) zákona o důchodovém pojištění. Žalovaná vyšla při svém rozhodování z nesprávného skutkového závěru, že míra poklesu pracovní schopnosti žalobkyně činila pouze 40 %, a v návaznosti na to nesprávně dovodila, že žalobkyně je invalidní v prvním stupni. Napadené rozhodnutí je tedy zatíženo vadou spočívající v nesprávném zjištění skutkového stavu, která způsobila jeho nezákonnost.

Závěr a náhrada nákladů řízení

23. Vzhledem k tomu, že žaloba je důvodná, soud podle § 78 odst. 1 s. ř. s. napadené rozhodnutí zrušil a věc vrátil žalované k dalšímu řízení. Právním názorem soudu je žalovaná v dalším řízení vázána (§ 78 odst. 5 s. ř. s.). Žalovaná mezi podklady svého rozhodnutí zahrne též posudek posudkové komise ze dne 4. 9. 2025 (§ 78 odst. 6 s. ř. s.). Soud nepřistoupil ke zrušení prvostupňového rozhodnutí, neboť nápravu může zajistit žalovaná v řízení o námitkách.
24. O náhradě nákladů řízení rozhodl soud podle § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobkyně byla v řízení úspěšná, nicméně jí žádné náklady řízení dle obsahu spisu nevznikly a ani jejich vznik netvrdila. Soud připomíná, že dle ustálené judikatury Nejvyššího správního soudu je v řízení podle soudního řádu správního vyloučeno použití § 151 odst. 3 zákona č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, ve znění pozdějších předpisů (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 25. 9. 2015, čj. 6 As 135/2015-79). Soud proto rozhodl tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.
25. Soud rozhodl též o odměně a náhradě hotových výdajů zástupce žalobkyně, který byl žalobkyni ustanoven usnesením usnesení Městského soudu v Praze ze dne 8. 11. 2024, čj. 3 Na 154/2024-14. Podle § 35 odst. 10 s. ř. s. platí hotové výdaje a odměnu za zastupování ustanoveného zástupce stát. Výše odměny za zastupování a náhrady hotových výdajů se Shodu s prvopisem potvrzuje: A. Ř.

stanoví podle § 35 odst. 2 s. ř. s. na základě vyhlášky č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (advokátní tarif).

26. Soud přiznal ustanovenému zástupci odměnu za tři úkony právní služby (převzetí a přípravu zastoupení včetně doložené porady ve věci, sepsí žaloby a účast na jednání soudu) podle § 11 odst. 1 písm. b), d) a g) advokátního tarifu ve výši 4 620 Kč za úkon podle § 7 bodu 5 ve spojení s § 9 odst. 5 advokátního tarifu, a za jeden úkon podle § 11 odst. 2 a 3 advokátního tarifu v poloviční výši 2 310 Kč (žádost o ustanovení zástupce), celkem tedy 16 170 Kč. V případě žádosti o osvobození od soudních poplatků a ustanovení zástupce včetně porady s tím související jde o jednoduchý procesní úkon svou povahou srovnatelný s úkony vypočtenými v § 11 odst. 2 advokátního tarifu, který nevyžaduje bližší seznámení s věcí, byť v případě žalobkyně lze právní pomoc při tomto úkonu s přihlédnutím k jejímu zdravotnímu stavu hodnotit jako účelnou. Lze dodat, že pokud se zástupce s případem částečně seznámí již před svým ustanovením a též z tohoto důvodu je žádáno právě o jeho ustanovení, je tato činnost pokryta v rámci odměny za úkon dle § 11 odst. 1 písm. b) advokátního tarifu. Podle § 13 odst. 4 advokátního tarifu náleží ustanovenému zástupci dále náhrada hotových výdajů v paušální částce 450 Kč za každý z výše uvedených úkonů právní služby, celkem tedy 1 800 Kč. Soud ustanovenému zástupci dále přiznal náhradu za promeškaný čas strávený cestou na jednání soudu za celkem čtyři započaté půlhodiny po 150 Kč za jednu půlhodinu podle § 14 odst. 1 písm. a) a odst. 3 advokátního tarifu, celkem tedy 600 Kč, náhradu doloženého parkovného ve výši 60 Kč a náhradu cestovních výdajů podle § 13 odst. 5 advokátního tarifu, § 157 zákona č. 262/2006 Sb., zákoníku práce, a § 1 písm. b) a § 4 písm. a) vyhlášky č. 475/2024 Sb. ve výši 919,39 Kč odpovídající náhradě jízdních výdajů za cestu na trase mezi sídlem ustanoveného zástupce a sídlem soudu a zpět osobním automobilem Hyundai reg. zn. X při vzdálenosti tam a zpět celkem 120 km, spotřebě v kombinovaném provozu 5,2 l benzínu automobilového na 100 km, sazbě základní náhrady 5,80 Kč/km a průměrné ceně paliva 35,80 Kč/l. Zástupce žalobkyně vykonává advokacii jako zaměstnaný advokát v pracovním poměru k advokátovi, který je plátcem daně z přidané hodnoty, tedy na jeho účet, a proto k odměně za zastupování a náhradě hotových výdajů přistupuje též náhrada této daně v sazbě 21 % z odměny za zastupování a z náhrad v celkové výši 19 549,39 Kč, tedy ve výši 4 105,37 Kč, analogicky dle § 35 odst. 10 věty druhé s. ř. s. Odměna a náhrada hotových výdajů bude ustanovenému zástupci žalobkyně vyplacena z účtu Krajského soudu v Praze ve lhůtě 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

Shodu s prvopisem potvrzuje: A. Ř.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Praha 13. října 2025

Lenka Oulíková v.r.
soudkyně